

ผลการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Effects of the Instruction Based on Activity-Based Learning Approach Supplemented with Phonics Technique on English Reading Aloud Ability and Vocabulary Learning of Prathomsuksa 6 Students

ริรญา สันประเทียบ¹ และชาติชาย ม่วงปทุม²

Riranya Sanprathiap¹ and Chatchai Muangpatom²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และ 4) เปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 27 จังหวัดหนองคาย จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ข้อ และแบบทดสอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบไม่อิสระ และการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียวเทียบกับเกณฑ์

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

คำสำคัญ: กิจกรรมเป็นฐาน เทคนิคโฟนิกส์ การอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

¹สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Curriculum and Instruction, Udon Thani Rajabhat University

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, Faculty of Education Udon Thani Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ริรญา สันประเทียบ, 67120609107@udru.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) 9 มีนาคม 2569 วันที่แก้ไขบทความ (Revised) 23 พฤษภาคม 2569 วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 24 พฤษภาคม 2569

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to compare the English reading aloud ability of Prathomsuksa 6 students before and after learning through the Instruction based on activity –based learning approach with phonics technique, 2) to compare the English reading aloud ability of Prathomsuksa 6 students after the intervention with the 70 percent criterion, 3) to compare the English vocabulary learning achievement of Prathomsuksa 6 students before and after the intervention, and 4) to compare the English vocabulary learning achievement of Prathomsuksa 6 students after the intervention with the 70 percent criterion. The sample, obtained through cluster random sampling, consisted of 30 Prathomsuksa 6 students from Rajaprajanugroh 27 School in Nong Khai Province. The research instruments included six lesson plans based on activity–based learning approach supplemented with phonics technique, a 6–item English reading aloud ability test, and a 30–item English vocabulary learning test. Statistics for data analysis included percentage, mean, standard deviation, Dependent Samples t–test, and One–sample t–test.

The results revealed that:

The students' English reading aloud ability after the intervention was significantly higher than that before the intervention and exceeded the 70 percent criterion at the .05 level of significance. The students' English vocabulary learning achievement after the intervention was significantly higher than that before the intervention and exceeded the 70 percent criterion.

Keywords: Activity–Based Learning, Phonics Technique, English Reading Aloud, English Vocabulary

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในฐานะภาษากลางของโลกที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในหลากหลายบริบท ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา เทคโนโลยี และการประกอบอาชีพ การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเปิดโลกทัศน์ เข้าใจความแตกต่างทางภาษาและเกิดการตระหนักและมีมุมมองใหม่ทางวัฒนธรรม สามารถแลกเปลี่ยนองค์ความรู้กับประชาคมโลก และสร้างเจตคติที่ดีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ (2551ก, หน้า 221) จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลักในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการสื่อสาร สามารถแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้เป็นหนึ่งในแปดกลุ่มสาระการเรียนรู้ และกำหนดสาระสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ข, หน้า 25) โดยเน้นการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างบูรณาการ ซึ่งทักษะทั้งสี่ประการมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และเป็นพื้นฐานสำคัญของการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการอ่านออกเสียงซึ่งเป็นจุดเริ่มต้น ของการพัฒนาการอ่าน เพื่อความเข้าใจและการเรียนรู้คำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพ หากผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ย่อมส่งผลต่อความมั่นใจในการใช้ภาษา และสามารถถ่ายทอดสู่ทักษะอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม จากสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 27 จังหวัดหนองคาย พบว่าผู้เรียนจำนวนมากยังประสบปัญหาในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ เนื่องจากระบบเสียง

ภาษาอังกฤษมีความแตกต่างจากภาษาไทย ทั้งในด้านเสียง พยัญชนะ สระ เสียงควบกล้ำ และรูปแบบการสะกดคำ ผู้เรียนจึงมักออกเสียงโดยอิงจากระบบเสียงภาษาแม่ ส่งผลให้การถอดรหัสคำศัพท์ไม่ถูกต้อง และไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงกับความหมายได้อย่างแม่นยำ ตัวอย่างเช่น คำว่า *hat* หรือ *pig* ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถแยกเสียง /h/ /æ/ /t/ หรือ /p/ /ɪ/ /g/ ได้อย่างถูกต้อง จึงไม่สามารถประสมเสียงและเข้าใจความหมายของคำศัพท์ดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์ ปัญหานี้ส่งผลกระทบต่อทักษะการอ่าน การเขียน และการสื่อสารในภาพรวม

จากการสังเกตและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 27 จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2567 จำนวน 60 คน พบว่านักเรียน จำนวน 24 คน ยังไม่สามารถอ่านออกเสียงและแปลความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง อีกทั้งผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนในระดับประเทศเพียงร้อยละ 26.43 และคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนในสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษอยู่ที่ร้อยละ 25.41 จากคะแนนเต็ม 100 โดยเฉพาะมาตรฐาน ต 1.1 และ ต 4.1 ซึ่งเป็นมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถยกระดับทักษะการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบ

ปัจจัยหนึ่งที่อาจส่งผลต่อปัญหาดังกล่าว คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ยังเน้นการท่องจำคำศัพท์หรือการแปลความหมายมากกว่าการสร้างความรู้เข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยังไม่หลากหลายและไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจและขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ทักษะด้านการออกเสียงไม่พัฒนาเท่าที่ควร ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการลงมือปฏิบัติจริงจึงเป็นแนวทางที่ควรได้รับการพิจารณา

แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning Approach) เป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ การทำงานกลุ่มการอภิปราย และกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดวิเคราะห์

และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ศศิธร ลิขจันทร์พร (2556, หน้า 32-38) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เกิดจากการลงมือทำจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและคงทนมากกว่าการรับฟังเพียงฝ่ายเดียว ขณะที่ Lokshmi (2007, pp. 14-21) เสนอขั้นตอนการสอน โดยมีองค์ประกอบรูปแบบการสอน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นประสบการณ์ 3) ขั้นกิจกรรม 4) ขั้นสร้างความรู้ 5) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ 6) ขั้นประเมินผล ซึ่งช่วยพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความเป็นนวัตกรรมของผู้เรียน

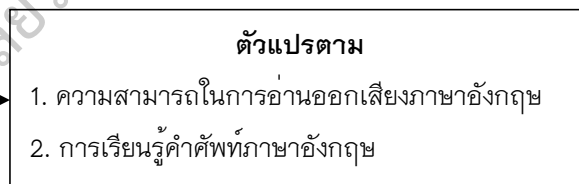
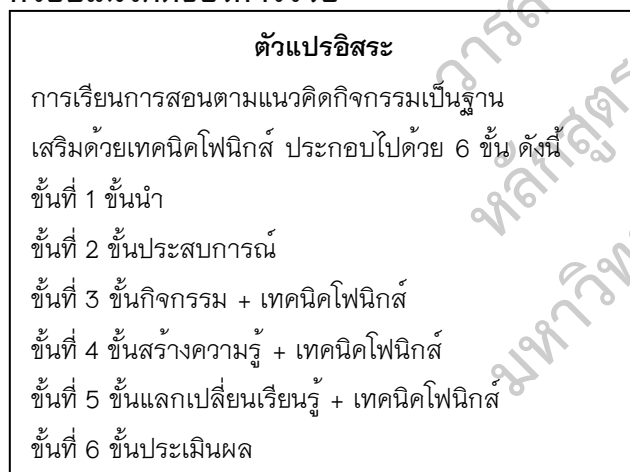
ขณะเดียวกัน เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์นั้นเป็นเทคนิคการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักการออกเสียงของภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีการนี้จะสอนให้นักเรียนรู้จักเสียงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร โดยผู้เรียนต้องสามารถออกเสียงตัวอักษรได้ทุกตัว จึงจะสามารถประสมเสียงได้ และอ่านเป็นคำได้ อีกทั้งยังต้องฝึกอ่านคำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์การอ่านแบบโฟนิกส์อีกด้วย ซึ่งการที่นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ได้ชัดเจนถูกต้อง จะทำให้การสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ การสอนอ่านโฟนิกส์อย่างเป็นระบบต้องนำไปบูรณาการกับการสอนอ่านวิธีอื่นเพื่อเป็นการสร้างการอ่านที่มีความสมบูรณ์แบบ เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์จึงไม่ใช่วิธีสอนแบบเบ็ดเสร็จวิธีเดียวที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ (National Reading Panel, 2000, p. 2-92-2-110) ดังนั้น หากนำวิธีการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ จากเหตุผลเชิงทฤษฎีดังกล่าวจึงคาดว่าจะทำให้เกิดการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการฝึกฝนการปฏิบัติจริง มีสภาพอารมณ์ที่ผ่อนคลายผ่านกิจกรรมวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลายแล้ว การนำเทคนิคโฟนิกส์เข้าไปบูรณาการกับการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานที่ผ่านการฝึกฝน ปฏิบัติจริง ผ่านการเล่น เกม ร้องเพลง การอ่านออกเสียง การแสดงบทบาทสมมติตั้งแต่ขั้นการฝึกออกเสียงคำศัพท์ การฝึกประสมเสียง การกำหนดเสียงในคำ รวมไปถึงการฝึกอ่านคำที่อยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ จะทำให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการฝึก สนุกสนานในการเรียน จนทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ในที่สุด จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ควรได้รับการศึกษาวิจัยเชิงประจักษ์และควรนำไปทำการวิจัยต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การบูรณาการการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับเทคนิคโฟนิิกส์ จึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา เนื่องจากผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และได้รับการเสริมสร้างทักษะการถอดรหัสคำอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิิกส์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเป็นแนวทางในการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิิกส์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิิกส์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิิกส์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิิกส์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest–Posttest Design) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 60–61)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 27

จังหวัดหนองคาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 60 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 27 จังหวัดหนองคาย ห้องที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 12 ชั่วโมง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ประกอบด้วย 1) Halloween Day 2) New Year's Day 3) Christmas Day 4) My Dream Town 5) Let's Go Out และ 6) Directions และได้้นำการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มที่หลากหลาย ดังนี้ 1) การใช้บทบาทสมมติ (Role-Play) 2) การใช้เกม (Game) 3) การใช้กรณีตัวอย่าง (Case) 4) การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) 5) การใช้เพลง (Song) และ 6) Communicative Language Teaching (CLT) ของ ทิศนา ขัมมณี (2558, หน้า 127) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 121–126) ซึ่งผลจากการประเมินพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน มีค่าความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.70–4.80 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

2.2 แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 การอ่านประโยค แต่ละประโยคมีคำศัพท์ 5 คำ และส่วนที่ 2 การอ่านบทสนทนา แต่ละบทสนทนามีคำศัพท์ จำนวน 10 คำ พร้อมทั้งดำเนินการจัดทำเกณฑ์การประเมินการให้คะแนนแบบแยกตามองค์ประกอบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ทั้ง 5 องค์ประกอบ (บัณฑิต นัตรวิโรจน์, 2549, หน้า 42–47) คือ 1) ความดังของเสียง 2) การออกเสียงตามหลักโฟนิกส์ 3) การอ่านเว้นวรรคตอนถูกต้อง 4) การอ่านเน้นเสียงให้เหมือนพูดจริง และ 5) การอ่านออกเสียงสำเนียงไม่เพี้ยนตามภาษาถิ่น จากนั้นนำแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินการให้คะแนนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถและประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์การประเมินการให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียง

ภาษาอังกฤษทั้ง 5 องค์ประกอบ โดยใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผลการประเมิน พบว่าแบบวัดความสามารถมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และเกณฑ์การประเมิน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.80 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด เมื่อนำแบบวัดความสามารถไปทดลองใช้ (tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก พบว่า มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.23–0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.27–0.47 และเมื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยวิธีของ Kuder-Richardson จากสูตร KR20 พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

2.3 แบบทดสอบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และคัดเลือกไว้ใช้จริง จำนวน 30 ข้อ โดยออกแบบให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และพฤติกรรมตามระดับพุทธิพิสัยที่ต้องการวัดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้-ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ และด้านการวิเคราะห์ ตามแนวคิดของ Bloom (1956, pp. 18–24) นำแบบทดสอบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67–1.00 เมื่อนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามวิธีของ Brennan จากการทดสอบหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.23–0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.27–0.92 เมื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยวิธีของ Kuder-Richardson จากสูตร KR20 (อรสา โกศลนันทกุล, 2549, หน้า 202–203) พบว่า แบบทดสอบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ศึกษาผลการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัย และเพื่อขอความยินยอมและความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียน รวมถึงกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และทำการชี้แจงและอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักของการทำวิจัยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบอย่างชัดเจน พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับขั้นตอนและกระบวนการเรียนรู้ที่จะใช้ในการวิจัย เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ โดยทุกฝ่าย มีความเข้าใจตรงกันและให้ความร่วมมือในการทำวิจัย และในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แต่งตั้งผู้ช่วยวิจัย จำนวน 1 คน ซึ่งมีคุณสมบัติที่เหมาะสม เพื่อช่วยในการตรวจให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยได้ดำเนินการปฐมนิเทศและอบรมเกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนนอย่างละเอียด และตรวจสอบความเชื่อมั่นในการให้คะแนนระหว่างผู้ตรวจ

3.2 ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นำมาตรวจให้คะแนนบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

3.3 ทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทั้งหมด 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยให้นักเรียนเรียนและปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

3.4 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้แล้วผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับทดสอบก่อนเรียน เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้หลังเรียน จากนั้นนำผลคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่แบบ Dependent Sample t-test

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบค่าที่แบบ (One Sample t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t-test	df	sig
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
1. ความดังของเสียง	8	2.83	0.87	6.53	0.94	16.78*	29	.000
2. การออกเสียงตามหลักโฟนิกส์	8	2.27	0.91	6.73	1.01	17.38*	29	.000
3. การอ่านวรรณคดีตอนถูกต้อง	8	2.60	0.77	5.83	1.15	11.98*	29	.000
4. การอ่านเน้นเสียงให้เหมือนพูดจริง	8	2.55	0.68	5.47	1.01	12.78*	29	.000
5. การอ่านออกเสียงสำเนียงไม่เพี้ยนตามภาษาถิ่น	8	2.00	0.72	5.80	1.00	14.10*	29	.000
ภาพรวม	40	12.83	3.62	30.37	6.69	19.15*	29	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า ในภาพรวมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกองค์ประกอบ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	คะแนนร้อยละ 70	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t-test	df	sig
1. ความดังของเสียง	8	5.60	6.53	0.94	81.63	5.55*	29	.000
2. การออกเสียงตามหลักโฟนิกส์	8	5.60	6.73	1.01	84.13	6.11*	29	.000
3. การอ่านเว้นวรรคตอนถูกต้อง	8	5.60	5.83	1.15	72.88	1.11	29	.274
4. การอ่านเน้นเสียงให้เหมือนพูดจริง	8	5.60	5.47	1.00	68.38	-0.72	29	.475
5. การอ่านออกเสียงสำเนียงไม่เพี้ยนตามภาษาถิ่น	8	5.60	5.80	1.00	72.50	1.10	29	.281
ภาพรวม	40	28.00	30.37	3.62	75.93	37.43*	29	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า ในภาพรวมความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 30.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.62 คิดเป็นร้อยละ 75.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตามแม้ผลภาพรวมจะผ่านเกณฑ์ที่กำหนดแต่ยังมีบางองค์ประกอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว เมื่อพิจารณาองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านเน้นเสียงให้เหมือนพูดจริง มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 5.47 คิดเป็นร้อยละ 68.38 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70

3. ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนนทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	df	sig
ก่อนเรียน	30	11.53	2.20	38.44	22.62*	29	.000
หลังเรียน	30	23.30	2.65	78.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.53 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.20 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.65

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

คะแนนทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	df	sig
หลังเรียน	30	23.30	2.65	78.00	5.89*	29	.000
เกณฑ์				70.00			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.65 คิดเป็นร้อยละ 78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การศึกษาผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการทดลองในครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 12.83 คิดเป็นร้อยละ 32.08 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 30.37 คิดเป็นร้อยละ 75.93 คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากคะแนนก่อนเรียน ทำให้ทราบว่าความรู้พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการวิจัยอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียน จำนวน 30 คน

เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ดังแสดงในตาราง 4

ไม่มีพื้นฐานในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ไม่สามารถบอกเสียงตัวอักษรได้ เวลาสะกดคำใช้ตัวอักษรแทนเสียงและไม่สามารถออกเสียงคำที่มีเสียงสระและตัวสะกดคล้ายกันได้ รวมทั้งการจัดการสอนของครูเป็นการสอนแบบปกติ คือให้นักเรียนสะกดคำโดยใช้ชื่อตัวอักษรแทนเสียงที่ละตัว หรือท่องจำตัวอักษรของคำศัพท์แต่ละคำ ไม่มีกิจกรรมที่น่าสนใจ ที่จะส่งเสริมกระตุ้นให้ผู้เรียนในการเรียน และได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง อีกทั้งไม่มีสื่อการสอนที่หลากหลายให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการออกเสียง ซึ่งทำให้นักเรียนไม่รู้จักเสียงที่แท้จริงของตัวอักษรแต่หลังจากที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์แล้ว ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการออกเสียงทั้งในและนอกห้องเรียนมากขึ้น กล่าวแสดงออกทางภาษา สามารถเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน และมีความสุขกับการเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษ ทำให้พัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น นอกจากนี้ การที่ครูให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อีกทั้งยังได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ปัจจัยที่กล่าวมา ข้างต้นส่งผลให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 75.93 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนสนใจวิธีการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ซึ่งมี

กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจว่าการสอนแบบปกติที่ไม่มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษโดยการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์มีกิจกรรมที่หลากหลายในการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลให้คะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเหตุที่กล่าวมานี้แสดงว่าการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ครั้งนี้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Anandalakshmy (2007, pp. 3-4) กล่าวว่า การเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเป็นวิธีการสอนรูปแบบหนึ่งซึ่งมีแนวคิดว่าการเรียนรู้ ควรจะเกิดขึ้น จากการปฏิบัติลงมือทำผ่านกิจกรรม อีกทั้งพบว่ากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนมักเกิดจากการเคลื่อนไหวมากกว่าการเรียนรู้แบบรับป้อนข้อมูลอยู่ฝ่ายเดียว หากว่านักเรียนได้มีโอกาสได้สำรวจจากการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข และความเพลิดเพลินในสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ อีกทั้ง ความรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการลงมือทำเหล่านั้นยังคงทน และยาวนานอีกด้วย และสอดคล้องกับแนวคิดของ Weaver (1994, p. 32) ที่กล่าวถึงวิธีโฟนิกส์ว่าเป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการออกเสียงและสะกดคำ ซึ่งการสอนออกเสียงเริ่มต้นจากการสอนหน่วยเสียงเพื่อพัฒนาไปสู่การออกเสียงที่ยากขึ้นต่อไป

2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ พบว่า มีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์สามารถอธิบายได้จากหลายประเด็นสำคัญ ดังนี้ ประการแรก การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องผ่านการลงมือปฏิบัติจริง (Active Engagement) ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงซ้ำในบริบทที่หลากหลาย ส่งผลให้เกิดความชำนาญ (Fluency Development) และความแม่นยำ (Accuracy)

มากขึ้น การฝึกซ้ำอย่างมีความหมายช่วยเสริมสร้างความจำระยะยาว (Long-term Retention) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ประการที่สอง เทคนิคโฟนิกส์ช่วยพัฒนาความสามารถในการถอดรหัสเสียง (Phonological Decoding) โดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง (Grapheme-Phoneme Correspondence) ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งพาการท่องจำเพียงอย่างเดียว เมื่อผู้เรียนเข้าใจระบบเสียงอย่างเป็นระบบ ความถูกต้องในการออกเสียงจึงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ประการที่สาม การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมกลุ่มช่วยลดความวิตกกังวลทางภาษา (Language Anxiety) และเพิ่มแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ผู้เรียนมีโอกาสฝึกออกเสียงในบรรยากาศที่ไม่ตึงเครียด ส่งผลให้เกิดความมั่นใจ (Self-confidence) และความกล้าแสดงออกทางภาษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาที่สอง นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงยังช่วยให้ผู้เรียนเห็นความหมายของการใช้ภาษา (Meaningful Use of Language) ไม่ใช่เพียงการฝึกออกเสียงเชิงกลไก ส่งผลให้การเรียนรู้มีคุณค่าและนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards & Rodgers (2014, pp. 72-75) ที่ระบุว่า การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดด้านการพัฒนาความสามารถทางศาสตร์ (Phonological Awareness) ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของทักษะการอ่านออกเสียง ดังนั้น การที่คะแนนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 จึงมิใช่เพียงผลเชิงสถิติ แต่สะท้อนถึงกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และปัจจัยทางจิตวิทยาการเรียนภาษา

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 23.30 (S.D. = 2.65) และก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.53 (S.D. = 2.20) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์มีผลเชิงบวกต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลดังกล่าว

สามารถอธิบายได้ดังนี้ ประการแรก การบูรณาการการเรียนรู้คำศัพท์เข้ากับการฝึกออกเสียง ตามหลักโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม (Integrated Vocabulary Learning) กล่าวคือ ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้เพียง “ความหมายของคำ” แต่เรียนรู้ควบคู่กันทั้งรูปคำ (Form) เสียง (Pronunciation) และความหมาย (Meaning) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nation (2013, pp. 49–52) ที่ระบุว่า การเรียนรู้คำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพต้องครอบคลุมทั้งสามองค์ประกอบดังกล่าว การเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรช่วยเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านสัทศาสตร์ (Phonological Awareness) ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำและเรียกคืนคำศัพท์ได้แม่นยำยิ่งขึ้น ประการที่สอง การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพบคำศัพท์ซ้ำในบริบทที่หลากหลาย (Repeated Exposure in Meaningful Contexts) เช่น การเล่นเกม บทบาทสมมติ การอ่านออกเสียง และการสนทนา ส่งผลให้เกิดการเสริมแรงทางความจำ (Memory Reinforcement) การพบคำศัพท์ในสถานการณ์จริงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้คำ (Word Usage) ไม่ใช่เพียงการท่องจำความหมาย ส่งผลให้การเรียนรู้มีความคงทน และสามารถถ่ายโอนความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ ประการที่สาม กิจกรรมเป็นฐานช่วยกระตุ้นกระบวนการคิดระดับสูง (Higher-order Thinking) โดยเฉพาะด้านการนำไปใช้ และการวิเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องกับการออกแบบแบบทดสอบตามระดับพุทธิพิสัยของ Bloom การที่คะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนสะท้อนว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจและประยุกต์ใช้คำศัพท์ได้ดีขึ้น ไม่ใช่เพียงการจำคำศัพท์ในระดับพื้นฐานเท่านั้น นอกจากนี้ การเรียนรู้ผ่านการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น (Active Learning) ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจภายในและความสนใจในการเรียนภาษา ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ และลดการลืมในระยะยาว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ Nation (2013, pp. 49–52) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์จะมีประสิทธิภาพสูงเมื่อผู้เรียนได้พบคำศัพท์ซ้ำในบริบทที่หลากหลาย และสอดคล้องกับ Lakshmi (2007, pp. 14–21) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนจึงสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ไม่เพียงช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงเท่านั้น

แต่ยังส่งผลต่อการสร้างคลังคำศัพท์ (Lexical Development) ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.30 (S.D. = 2.65) คิดเป็นร้อยละ 78 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์สามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้อยู่ในระดับที่เป็นที่น่าพึงพอใจ ผลการวิจัยดังกล่าวอธิบายได้ว่า การบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์อย่างเป็นระบบ โดยเชื่อมโยงเสียง (Phonology) รูปคำ (Orthography) และความหมาย (Semantics) เข้าด้วยกันอย่างสอดคล้อง การเรียนรู้ลักษณะนี้ทำให้ผู้เรียนไม่ได้จดจำคำศัพท์แบบแยกส่วน แต่เกิดความเข้าใจเชิงโครงสร้างของภาษา ส่งผลให้สามารถถอดรหัสคำศัพท์ใหม่ได้ด้วยตนเองและนำไปใช้ในบริบทอื่นได้ นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น เกม บทบาทสมมติ การอ่านออกเสียงร่วมกัน และการทำงานกลุ่ม ช่วยเพิ่มความรู้ในการพบคำศัพท์ (Repeated Exposure) ในบริบทที่มีความหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้คำศัพท์ถูกจัดเก็บในหน่วยความจำระยะยาว ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Nation (2013, pp. 159–170) ที่ระบุว่า การเรียนรู้คำศัพท์จะมีประสิทธิภาพสูงเมื่อผู้เรียนได้พบคำศัพท์ซ้ำในบริบทที่หลากหลาย และได้ใช้คำศัพท์นั้นจริงในการสื่อสาร อีกทั้ง การใช้เทคนิคโฟนิกส์ช่วยเสริมสร้างความตระหนักรู้ทางหน่วยเสียง (Phonemic Awareness) ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านและการเรียนรู้คำศัพท์ เมื่อผู้เรียนสามารถถอดเสียงและประสมเสียงได้อย่างถูกต้อง จะช่วยลดภาระทางการรับรู้ (Cognitive Load) ในกระบวนการอ่าน ทำให้สามารถมุ่งความสนใจไปที่ความหมายของคำและบริบทได้มากขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับ Lakshmi (2007, pp. 14–21) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับ Cameron (2001, pp. 1–12) ที่เสนอว่าการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนระดับประถมศึกษาควรเน้นกิจกรรมและการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติและยั่งยืน ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า การเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่ยังส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ในลักษณะที่สามารถนำไปใช้ได้จริง และมีความคงทนในระยะยาว

โดยสรุป การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทั้งความสามารถในการอ่านออกเสียงและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยสนับสนุนแนวคิดที่ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมร่วมกับการฝึกทักษะภาษาอย่างเป็นระบบสามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ในชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้และชั้นประเมินผล ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีระดับสติปัญญาต่างกันมี

พื้นความรู้เดิมแตกต่างกัน ครูควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและประเมินผลตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

2. ในการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ จำเป็นต้องใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 3 ชั่วโมง ควรแบ่งเวลาในช่วงประเมินความรู้นักเรียนโดยการทดสอบรายบุคคลเป็นเวลา 1 ชั่วโมง เพราะต้องใช้เวลาในขั้นนี้นานกว่าขั้นอื่น

3. การเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนควรแบ่งให้ละความสามารถทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพราะจะได้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ ในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ของนักเรียน เช่น ทักษะการพูด ทักษะการเขียน เป็นต้น

2. ควรพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวคิดกิจกรรมเป็นฐานเสริมด้วยเทคนิคโฟนิกส์ไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับชั้นอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2551ข). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิตนา แหมมณี. (2558). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัณฑิต นิตวิโรจน์. (2549). *การพัฒนาแบบการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา*. ปรินทิพนิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศศิธร ลิขจันทร์พร. (2556). *การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. ปรินทิพนิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรสา โกศลนันทกุล. (2549). *การวัดและประเมินผลทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Anandalakshmy, S. (2007). *Activity based learning: A report on an innovative method in Tamil Nadu*. Bloom, B. S. (Ed.). (1956). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals: Handbook I: Cognitive domain*. New York: Longmans, Green.
- Bloom, B. S. (Ed.). (1956). *Taxonomy of educational objectives, the classification of educational goals — Handbook I: Cognitive domain*. New York: David McKay.
- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lakshmi, A. (2007). *Activity-based learning: An innovative method in Tamil Nadu*. Chennai: SSA Tamil Nadu.
- Nation, I. S. P. (2013). *Learning vocabulary in another language* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- National Reading Panel. (2000). *Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature and its implications for reading instruction* (NIH Publication No. 00-4769).
<https://www.nichd.nih.gov/publications/pubs/nrp/documents/report.pdf>
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching* (3rd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Weaver, C. (1994). *Phonics in whole language classrooms*. ERIC Digest. Bloomington, IN: ERIC Clearinghouse on Reading, English, and Communication. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED382621.pdf>

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร